

ОРГАН ПАРТБЮРО, РЕКТОРАТУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

Можна працювати краще

У чудовий неповторний час живемо ми. Керовані Комуністичною партією, радянські люди здобувають нові і нові перемоги в промисловості, сільському господарстві, в науці і техніці. Весь світ дивиться на наш народ, який впевнено крокує в майбутнє, з небаченим ентузіазмом будує комунізм. Наші досягнення — це величкий вклад у справу миру. Нині наша країна на небувалому піднесенні.

Політ першого в світі космонавта, комуніста Юрія Гагаріна, виконання і перевиконання планів семірічки, наближення ХХІІ з'їзду КПРС — ось чим живуть радянські люди.

На новому піднесенні і радянська школа. Виховувати покоління будівників комунізму — що може бути почеснішим за це завдання!

Закон про зміцнення зв'язку школи з життям успішно втілюється на практиці і в нашому педагогічному інституті. Саме про це і йшла цікава творча розмова на звітно-виборних партійних зборах інституту. Як відзначив у своїй доповіді секретар парторганізації інституту О. Павелко, ми чимало зробили: значно зросла політехнічна підготовка студентів, підвищився рівень їх знань. Наш інститут міцно став на шлях підготовки вчителів широкого профілю. Покращилась агітаційно-масова, шефська робота, багато цікавих справ на рахунок партійних організацій факультетів. Так, добрий почин зробили разом з деканатом ко-

муністи фізико-математичного факультету, скоротивши на 20 процентів кількість обов'язкових занять студентів з тим, щоб дати їм якнайбільше можливостей працювати самостійно. Результати екзаменів свідчать, що цей сміливий експеримент вдався. На факультеті успішно завершилися заняття в сітці партійної освіти, проведено цікаві диспути і тематичні вечори, вирішено організувати університет естетичного виховання.

Немало успіхів має і партійна організація педагогічного факультету. Підготовка вчителів 1—4 класів, для дошкільних установ та шкіл з аномальними дітьми набирає все більших розмірів, з кожним роком покращується.

На українському та російському відділах мовно-літературного факультету ось уже кілька років успішно закінчують навчання студенти з двох спеціальностей. Практика доводить, що поєднання спеціальностей російської мови і літератури та музики і співів, української мови і літератури та вихователя шкіл-інтернатів життєво вірно і цілком своєчасне.

У всіх досягненнях колективу інституту немала заслуга партійної організації, партійного бюро. Проте, як свідчать виступи комуністів, можна було б зробити значно більше, краще. Чому б сміливіше не поширювати досвід комуністів фізико-математичного факультету за покращання самостійної роботи студентів, чому б не вникати

глибше в інтереси і запити груп, курсів і окремих студентів, адже саме в роботі з масами — головний напрям діяльності комуністів. Партійному бюро потрібно було сміливіше висувати на роботу агітаторами груп кращих комуністів, слухати на своїх засіданнях питання не тільки навчальної і громадської роботи, а й спортивної, більше керувати діяльністю комсомолу, профспілки, ДТСААФ, преси. Варто було б подумати і над тим, чому багато випускників українського відділу працюють не по спеціальності, чому не покращується робота багатьох кафедр, зокрема музики і співів. Кращого вимагає і справа прийомих достойних студентів і викладачів у ряди партії, організація громадської роботи, не завадило б на майбутнє сміливіше створювати партійні групи студентів. Треба з усією серйозністю боротися з проявами формалізму в партійній роботі, працювати з кожним комуністом зокрема, спрямовувати партійні заходи на дійове керівництво масами. Саме ці і багато інших питань піднімали у своїх виступах комуністи тт. Сандакова, Прокопенко, Медушевський, Сьомик, Ярмаченко, Івашина, Кордун, Бондар, Мітюров, Реутський. Про це говорила у своєму виступі секретар Сталінського райкому партії т. Белозьорова.

Збори прийняли розгорнуте рішення, спрямоване на подальше поліпшення політико-виховної і навчально-наукової роботи.

Політехнізація — основа знань

Рада Міністрів СРСР прийняла постанову про поліпшення виробничого навчання учнів середніх загальноосвітніх шкіл.

Життя повністю підтвердило правильність і вчасність вжитих заходів по сполученню навчання з суспільно корисною продуктивною працею — як основи дальшого поліпшення освіти і комуністичного виховання молодого покоління.

Постанова Ради Міністрів СРСР має велике значення для нашого інституту. Підготовка вчителів широкого профілю: фізики і праці, математики і креслення покладе на викладацький склад та самих студентів велику відповідальність по оволодінню основними технологічними операціями при виготовленні виробів з металу, дерева та пластмас. Добре розбиратися в технічному кресленні і знати технологію сучасного виробництва, мати навички і уміння в роботі — ось які завдання стоять перед студентами.

Загальнотехнічна підготовка наших студентів мусить бути спрямована на ґрунтовне оволодіння тими знаннями, які потрібні будівникам нашого сучасного високорозвинутого ви-

робництва. За минулий 1960/61 навчальний рік кафедра загальнотехнічних дисциплін значно розширила свою виробничу базу. Учбові майстерні поповнилися 14 верстатами нових моделей, які, до речі, були встановлені на фундамент силами студентів. В слюсарному відділі застарілі конструкції дерев'яних верстатів були замінені металевими з індивідуальним низьковольтним освітленням.

Значно поповнився експонатом та моделями автотракторний кабінет, було придбано окремі вузли автомашини ГАЗ-51 та «Победа». Силами студентів IV курсу фізичного відділу під час виробничої практики на автозаводах № 1 та № 6 було змонтовано вузли та агрегати автомобіля.

У великій мірі поповнився кабінет креслення. При ньому створено куток креслення середньої школи, де є всі необхідні моделі, деталі, а також учнівські креслярські дошки. Створено новий кабінет технології матеріалів та методики трудового навчання, де встановлено виготовлені студентами стенди із зразками руд, металів, пластмас, плакати, наочні при-

ладдя та інше. Активну участь у створенні кабінету брали студенти I курсу фізичного відділу Двораківський, Лелюцький, а також майстри Р. Захарченко, В. Хоменко, А. Ковальчук.

Всі студенти-фізики II курсу склали екзамен на I—III кваліфікаційний розряд токаря.

У цьому році, на відміну від попередніх, в навчальних майстернях студенти під час роботи виготовили 50 ручних дрелей і 5 токарних верстатів по дереву, а також багато різних виробів для потреб інституту та потреб Київського вагону-ремонтного заводу. Відмінниками трудового навчання в учбових майстернях є студенти — фізики Дусь, Легкоступ, Шиллов, Лелюцький, Новик та інші.

Силами студентів-гуртківців і їх старости Дубинського було створено діючу модель тракторного плуга.

Ці досягнення наших студентів свідчать про набуття ними політехнічних знань в світлі рішень ХХІ з'їзду КПРС.

В. СТЕПЕНКО,
зав. кафедри загально-технічних дисциплін.

проведення семінарів і колоквіумів, загальне підвищення вимогливості викладачів до студентів сприяє підвищенню успішності.

Наших студентів тепер частіше можна бачити в бібліотеках міста, в кабінетах кафедр; самостійна робота студентів над літературою, крім підручників, сприяла поліпшенню їх загального розвитку і це відчувається з їх більш ґрунтовних відповідей під час екзаменів.

Але цю роботу треба і надалі покращувати.

В деяких кабінетах ще не було достатньої кількості літератури, наочних посібників тощо.

В наступному навчальному році треба і для фізиків скоротити навантаження за розкладом і більш сміливо переносити програмовий матеріал на самостійне опрацювання.

При цьому колоквіуми і семінари потрібно перетворювати в творчі дискусії, які привчать студентів до самостійної думки.

Т. АБРАМОВА,
заступник декана
фізико-математичного
факультету.

СЛОВА І ДІЛА

Нещодавно в нашій газеті було надруковано звернення комсомольців II курсу дошкільного відділу педагогічного факультету до всіх студентів інституту. До цікавих справ закликали вони, високі, почесні обов'язки брали — і все з хорошою метою — з метою боротьби за кращу групу інституту. Обіцяли вчитися на «4» і на «5», бути дисциплінованими, брати активну участь у громадському житті. Тодішній групорг курсу Л. Селезньова не жаліла слів і енергії, закликаючи всіх студентів наслідувати їх приклад. Хороша справа — нічого не скажеш. І її було підтримано. Зокрема, студенти 42 групи фізико-математичного факультету активно відгукнулись на заклик, словом і ділом підтримали цікавий, життєво виправданий почин.

А як же виглядають справи на другому дошкільному? Чи дотримали свого слова комсомольці групи? Звернімось до фактів.

У групі дошкільного відділу 31 студентка. Всі вони комсомольці. Після звітно-виборних зборів там тепер групоргом стала Р. Нікітіна.

Давно закінчилися в інституті заліки. Завершується екзаменаційна сесія. А в групі ще дехто не склав заліки з фізикультури (Р. Ковалівська, О.

Петрова, К. Шрайман), з ліпки та конструювання в дитячому садку (Є. Попова, В. Ільченко, Н. Коваленко, знову О. Петрова). Незважаючи на нескладені заліки, ці студенти були допущені до екзаменів. Треба сказати, що перший екзамен (з музвживання в дитячому садку) був складений успішно: 21 «відмінно» і 10 «добре». Так би і продовжити надалі, але... Екзамен з історії КПРС приніс групі дві «двійки». Їх одержали Є. Попова, В. Ільченко. Наступний екзамен — з іноземної мови — теж закінчився з одним «незадовільно» — оцінку одержала та ж В. Ільченко. Дехто намагався звалити всю вину на Є. Попову і В. Ільченко, які були переведені сюди з інших факультетів і мали до того низьку успішність. А де ж була група? Що робили комсомольці, щоб допомогти своїм товаришам, зробити все необхідне для того, щоб не допустити такого становища? Ось і виходить: група сесію ще не закінчила, а «двійки» з'являються все нові і нові. Хіба ж так можна?

Коли береш зобов'язання, то зваж на все. Бо дуже негарно, коли слово розходиться з ділом. А так воно і сталося з комсомольцями II курсу дошкільного відділу педагогічного факультету.

Наш кор.

15 премій наших науковців

У квітні цього року відбувся міський огляд робіт студентів м. Києва, присвячений 91-му роковинам з дня народження В. І. Леніна.

У ньому взяли участь 15 вищих навчальних закладів, які представили на огляд 180 студентських наукових робіт.

Наслідки проведеного огляду свідчать про те, що в більшості наукових студентських товариств науково-дослідницька робота дещо поліпшилась. Значна частина представлених вузами робіт є експериментальними, мають практичне значення і спрямовані на розробку конкретних питань науки і техніки, промисловості і сільськогосподарства.

Особливо відраділив є той факт, що в цьому році Організаційний комітет міського огляду відзначив преміями 15 робіт нашого інституту. Так, першою премією нагороджено роботи студентів В. Убоженка («Термографічне дослідження напівпровідникових твердих розчинів»), Ю. Роль та В. Сафат

(«Автоматичний електронний вимірювач швидкості лінійних імпульсів»), В. Костенко («Виховання любові і поваги до В. І. Леніна у дітей середньої групи»), Л. Височинської («Допитання про методику навчання гри на музичному інструменті учнів загальноосвітньої школи»). З досвіду роботи в дитячій музичній студії КДП ім. Горького). Другими преміями відзначені реферати науковців інституту Л. Недбайло, В. Тимошенка, Л. Гиренко, В. Дюміної, М. Михалка. Грамотою Київського МК ЛКСМУ (третя премія) нагороджені студенти В. Мельник, В. Опольська, В. Яковенко, М. Мандзюк, Г. Ровенська, В. Палійчук.

За кращу організацію науково-дослідної роботи серед студентів і активну участь у міському огляді студентських робіт науково-студентському товариству нашого інституту присуджено друге місце з представленням до нагороди грамотою Міністерства освіти УРСР та Київського обкому ЛКСМУ.

ХАЙ ЖИВЕ МИР НА ЗЕМЛІ!

Шановна Люба Недбайло!

Ми, воїни-прикордонники, широк дякуємо вам за теплі поздоровлення, які ви надіслали нам з нагоди Дня прикордонника. Ми прочитали їх у нашій газеті. І як було радісно відчувати вашу теплоту і сердечність, читати слова, сповнені довір'я і вдячності до нас, радянських воїнів, які стоять на сторожі священних рубежів нашої Вітчизни. Ми пишаємося з того, що саме нам партія і уряд довірили таке почесне і відповідальне завдання. Ранком і ввечері, вдень і вночі, в будь-яку погоду на Карпатах і на Чукотці, на Памірі і на Балтиці — скрізь, де пролягають кордони СРСР, стоїмо ми, прикордонники, охороняючи працю радянських людей, будівників комунізму. І будьте спокійні — ворог не пройде.

Ми, воїни-прикордонники орденоносного Закарпаття, вважаємо вас, студентів КДПІ ім. Горького, своїми добрими друзями і бажаними гостями.

Від імені колективу прикордонної застави
**О. ДЕМЧЕНКО,
В. ЧЕРЕДНИЧЕНКО.**

Солдати прикордонної застави на дозвіллі. Вони ж і надіслали нам це фото.

ПЕРШИЙ БІЙ

У грудні 1939 року я добровільцем пішов до Червоної Армії. Перший день Великої Вітчизняної війни застав мене в живописному місті Білорусії — Обусі Лісній.

22 червня о 4 годині ранку командир полку терміново скликав командний склад і повідомив, що німецько-фашистські війська перейшли державний кордон і віроломно напали на нашу Батьківщину.

Дотримуючись маскировки, ми залишили свій табір і форсованим маршем лісовими дорогами вирушали на захід. Коли ми відійшли на 2—3 кілометри, на табір налетіли німецькі бомбардувальники і один за одним, зухвало пікіруючи, скидали бомби на пусті, демасковані наші палатки. Високо в небо піднімалися великі стовпи диму і пилу.

Незабаром радисти нашого штабу слухали повідомлення німецького командування про «повне знищення великої групи радянських військ в Обусі Лісній». А тим часом ці війська зустріли передній ешелон німецьких танків і, виявляючи велику мужність, з польових гармат (бо протитанкових в той час в нашому полку не було) вдарили по них прямою наводкою. Передні танки були знищені — вони залишилися горіти. Задні почали відступати. Німецьке командування викликала на допомогу авіацію.

За короткий час ми вирили окопи і залягли в них: налетіли ворожі літаки. Почався тяжкий нерівний бій.

Ескадрильї пікіруючих бомбардувальників обрушили на наші позиції сотні бомб, зни-

щуючи гармати, трактори, зенітні установки. Наші артилеристи відкрили вогонь по літаках з усіх видів зброї. Всі розуміли, що стрільба по літаках з гаубичних гармат мало що давала, але в нас не було іншого виходу.

Були і деякі результати нашого шквального вогню. Ось задимів і впав у кущі охопленій полум'ям ворожий літак. Він упав дуже близько. Ми, ризикуючи життям, кинулись до нього. Він горів з хвоста, полум'я добиралось до носової частини. Кілька чоловік вскачили в кабінку, витягли мертвого льотчика, забрали його документи і особистий пакет.

Нас вразив шматок сурогатного хліба в харчовому раціоні німецького льотчика. Комісар полку, оглянувши німецький «хліб», сказав: «У них нема хліба, а тому не буде й перемоги, про це треба розповісти всім бійцям».

Ми разом з секретарем партбюро полку перебігали і переповзали з однієї батареї до іншої, розповідали про збитий літак та про німецький «хліб». Ми прагнули підтримати бойовий дух бійців. Але в цьому не було великої необхідності. Була потреба в зброї. Нам передавали партійні та комсомольські квитки загиблих в бою героїв. Це була мовчазна, глибока, ще ніким не описана клятва помститися за товаришів, за знівечену радянську землю, відстояти свободу. А тим часом починався новий наліт чорних воронів. І знову почався нерівний бій. В цьому бою ми зазнали тяжкої поразки і почали відступати... То був дуже тяжкий

20 РОКІВ ТОМУ РОЗПОЧАЛАСЯ ВЕЛИКА ВІТЧИЗНЯНА ВІЙНА

КНИГА МАРШАЛА

Два роки тому воєнне видавництво Міністерства оборони СРСР випустило книгу Маршала Радянського Союзу В. І. Чуйкова «Начало пути». З того часу популярність її надзвичайно зросла, і тепер, коли минає 20 років з дня початку Великої Вітчизняної війни, з особливим трепетом розкриваєш цю книгу воєнних мемуарів одного з найвидатніших полководців Радянської Армії. У книзі розповідається про Ста-лінградську битву, результатом

якої був повний розгром величезної армії німецько-фашистських загарбників. Перемога під Сталінградом означала рішучий перелом в ході другої світової війни на користь антигітлерівської коаліції. У битві з найбільшою силою виявилися найкращі риси радянської людини: її небачений героїзм, стійкість, воля до перемоги. Василь Іванович Чуйков командував у ті дні 62 армією, яка пройшла дорогами перемог від берегів Волги через Україну і

Польщу до центра Берліну. Автор показує, як з кожним днем від битви до битви на підступах до міста і до кінця жорстоких боїв на вулицях Сталінграда зростала військова майстерність захисників волзької твердині.

Це тільки перша книга із циклу записок автора під загальною назвою «Від Волги до Ципрес». Про дальший бойовий шлях армії В. І. Чуйков розповість у наступних двох книгах

БАТЬКОВІ

Сонце палить нестерпно,
Вдалині моє рідне село,
Ти зі мною жартуєш дотепно,
Чуб звисає тобі на чоло.
І у мене вже висохли слюзи,
І на руки я вже не прошу;
Близько вже Олександрівки лози.
Я замовк, бо тобою горджуся.
Ти до болю красивий, привітний,
Завжди в пам'яті сина живий,
Завжди людяний, чуйний, рідний,
Ти для мене повік дорогий.
Ти прийшов в 45-ому році,
— Добрий день, мій синочку, — сказав.
Я стояв в полотняній сорочці
І ридав, бо тебе не впізнав.
Не впізнав, але це і не дивно,

В цьому горі повинна війна,
Ти прийшов, коли всюди заклично
Розцвітала-буяла весна,
І у мене у серці дитячим
Знов прекрасна весна зацвіла.
В поцілункові батька гарячим
Щастя й радість мені принесла.
І відтоді, безмежно щасливий,
Бачу всюди твій образ ясний
І усмішку чудову, грайливу.
Рідний батьку, ти мій дорогий.
Рік за роком минає одвічно,
Я вже шлях у життя свій знайшов.
Та для мене у пам'яті вічно
День, коли ти до мене прийшов.

М. МЕЛЬНИК,
студент V курсу українського відділу

ДРУЖБА МІЦНІЄ

Міцна дружба зв'язує студентів I—II курсів педагогічного факультету з воїнами однієї з частин Київського гарнізону. Почалася вона ще в минулому році, а на сьогодні можна з певністю сказати про її добрі наслідки. Так, за допомогою студентів солдати створили свій власний хор роти, який четвертий раз завойовує кубок військового з'єднання. У цьому не мала заслуга наших двічат і хлопців, майбутніх вчителів. Великою популярністю кори-

тується танцювальний колектив воїнів і студентів, який неодноразово виступав із своєю програмою то на святах, то в підшефному дитбудинку м. Боярки, то в радгоспі ім. Жданова с. Яблуньки. Відбувалися вечори і в військової частині, і в нашому інституті, які незмінно проходили з великим успіхом. Солдати дуже задоволені тим, що студенти, незважаючи на деякі труднощі в роботі, зуміли подати велику допомогу своїм шефам, виявили велику увагу

до запитів молодих воїнів. Особливо вони вдячні студентам Н. Сухопарій, Л. Горбатюк, Р. Дворський, Є. Сабатовський, О. Бесараб, Г. Вороновій і багатьом іншим, які з усією серйозністю поставилися до дорученої справи, віддають свої сили і уміння організації солдатського дозвілля. Будемо сподіватися, що дружба між воїнами і студентами міцнітиме з кожним днем, буде прикладом того, як повинні працювати комсомольці.

відступ. Не зосереджуватись, зберегти людей і зброю, з'єднатися з частинами Радянської Армії — таке було завдання.

...Серпень 1941 р. По широкій дорозі, що проходить через красиве, тепер всьому світові відоме м. Гжатськ, невеликими групами і поодинці йшли мовчазні, зосереджені, опалені першими боями воїни Радянської Армії. І мені здається, що наш перший космонавт, тоді семирічний хлопчик Юрій Гагарін, бачив цих бійців, і вони, мабуть, бачили його.

Воїни збиралися за містом в лісі. Сюди прийшли і ми — 12 бійців-комсомольців. Ми здав партійні та комсомольські квитки загиблих в бою товаришів. Написав короткий звіт. Перед строем нової частини ми одержали подяку за те, що винесли зброю і вийшли з тяжкого становища, високо пронесли честь радянського воїна.

Кожен з нас одержав нове призначення. Мені доручили взвод топографічної розвідки. Через кілька днів із Гжатська вийшли нові частини Радянської Армії і під м. Ельня нанесли першу поразку німецько-фашистським загарбникам. За цю перемогу наші та ще трьом дивізіям було присвоєно високе звання гвардійських.

Так з'явилися перші гвардійські дивізії Радянської Армії, які поклали початок повного розгрому німецько-фашистських полчищ.

Б. ПИШОХА.

Демобілізовані воїни прийшли в інститут.

В. о. редактора Ю. ПОЛУДНЕНКО.